

ЕЗЕРОТО СИХУ

Езеро Сиху е 41-вият китайски обект, включен в Списъка на обектите със световно културно значение на ЮНЕСКО. Езерото и заобикалящата го природа са признати „за блестящ образец на културен ландшафт, отразяващ китайската философия и естетика и вдъхновяващ парков дизайн за целия свят“. Класическият китайски пейзаж - „шаншуй“, възпят от много поколения поети, художници и калиграфи от Поднебесната империя, задължително включва гори и вода. Много световни архитекти са използвали принципите на китайската пейзажна естетика в своите работи.

Езерото Сиху, или Западното езеро, се намира близо до административния център на провинция Чженцян - Ханджоу, в Източен Китай. Неговата невероятна красота привлича непрестанен поток от посетители от древността до наши дни. През XIV в. известният италиански пътешественик Марко Поло идва в Ханджоу и възкликва при вида на езерото: „Тук се чувствам все едно съм попаднал в рая!“. Танският поет Бай Дзюи написва стиха: „Да се иде в Ханджоу е най-вече заради езерото“, за да предаде своята любов към Сиху. Поетът от династия Сун Су Дунпуо казва: „Светлината във водата е толкова красива и ясна; планините се виждат загадъчно сред дъжда; искам да сравня езерото с красавицата Сидзъ, която и без грим, и с грим, пак е красива“. Това стихотворение е станало безсмъртно.

Има много красиви пре-

дания за Западното езеро. Едно от тях е за прекъснатия мост и е взето от известната на всички китайци легенда за бялата змия. Мостът е мястото, където се срещат случайно Бялото момиче Бай няндзъ и Сю Сиен. Според легендата, имало една бяла змия, която се усъвършенствала хиляда години и най-накрая се превър-

нала в красивата и възпитана Бай няндзъ. Друга зелена змия се усъвършенствала 500 години и се превърнала в богатата и изпълнена с младежка жизненост девойка Сю Цин. Двете се срещнали и заедно отишли да се разхождат покрай Западното езеро. Когато стигнали до Прекъснатия мост, Бай няндзъ съзряла в тълпата хора един млад изтънчен образован човек и веднага се влюбила в него. Сю Цин тайно направила магия и завалил дъжд. Студентът Сю Сиен разтворил чадър и седнал да

поплува в лодка.

Той видял двете момичета, които били измокрени до кости, и им дал собственения си чадър, а себе си оставил да го вали дъждът. Бай няндзъ, като видяла, колко е добър и скромен Сю Сиен, още повече го харесала. В сърцето на Сю Сиен също се зародила любов към красивата девойка. С помощта на Сю Цин двамата млади влюбени се оженили и отворили лечебница на брега на езерото. Те лекували болести и така си спечелили любовта на местните хора.

За нещастие майсторът от Храма на златната планина разбрал, че Бай няндзъ е дух и може да навреди на хората. Той тайно казал на Сю Сиен, че жена му преди е била бяла змия, която се превърнала в човек и му показал, как да разпознае това. Сю Сиен не бил съвсем убеден в това. Дошъл празникът Дуану дзие, когато всички пият специално вино за прогонване на злите сили. Сю Сиен, по съвет на майстора, накарал Бай няндзъ да пие от виното. По това време тя вече била бременна, но не могла да разубеди Сю Сиен. След като изпила виното, тя си възвърнала веднага образа на змия, а Сю Сиен се стреснал до смърт. За да го спаси, въпреки че била бременна, тя отишла в далечната планина Кунлун да открадне билката на живота. Заради тази билка се борела с пазителя и той най-накрая се трогнал от историята ѝ и ѝ подарил билката. След като Сю Сиен се възвърнал към живота, той осъзнал, че жена му много го обича и двамата заживели щастливо.

Но майсторът от храма не желаел да вижда тази змия сред хората. С измама той

вкарал Сю Сиен в храма и го накарал да стане монах. Бай няндзъ и Сю Цин много се ядосали и повели водните войници да обсадят храма, за да спасят Сю Сиен. Те използвали различни магии, предизвикали наводнение, като целият храм бил обкръжен с вода (от тук идва изразът „Водата е потопила Златната планина Дзин шан“). Майсторът също използвал магии и понеже Бай няндзъ скоро трябвало да роди, то била надвита от майстора и с помощта на Сю Цин избягали.

Когато те стигнали до Прекъснатия мост, се срещнали с избягалия от манастира Сю Сиен. След толкова времежия те били пак на Прекъснатия мост. В гърдите им се смесвали различни чувства и те се прегърнали и заплакали. Бай няндзъ едва родила момченце и пак дошъл майсторът. Той безсърдечно затиснал Бай няндзъ под пагодата Лейфън на брега на езерото и произнесъл заклинание, според което само ако изсъхне водата на езерото и пагодата падне, Бай няндзъ може да излезе на бял свят.

Страницата подготви
Зора ПОПОВА